

Siiß sa leiad hallastust!
Dle soldat, olle ülle,
Tallomees ehk muido allam
Heida armo teise peale,
Summal kuleb siis so heale,
Kui sa häddas appi hüad,
Sõa hirmus ello püad.

Üks sõnna meie õnisa Keisri Ni- kolai auuks.

Meie õnnis keiser Nikolai olli omma ello
aeal julge, tark ja hea süddamega mees, kes
hea ja kurja wahhel teadis iggal aeal wahhet
tehha; Summalat kartis ja ommad allamad
armastas, kui üks õige armas isä ommad
lapsed armastab. Temma õnisa mallestuseks
tahhan teile ühte tükki råkida, mis temma ja
ühhe soldati wahhel sündinud:

Ühhel lihhamõtte ehk üllestõusmise pühha
hommikul astus keiser ommast paleest wälja
ja kui ukse ette astus, terretas temma sedda

ukse-hoidjat soldatit ja ütles: „Terre! terre!
mo poeg! Kristus on surnust üles tõusnud!“
— Soldat kostis: „Se ei olle tõssi!“ —
Keiser ütles jälle: „Kristus on surnust üles
tõusnud!“ — Soldat kostis: „Se ei olle
tõssi!“ — Selle peale ütles keiser: „Dled
sa joobnud woi mis se on, mis sa rágid:
Kristus on surnust üles tõusnud!“ — „Se
ei olle tõssi!“ kostis soldat. — Selle peale
küssis keiser: „Ütle mulle, kes ja mis mees sa
olled? Soldat kostis: „Kulinne suur keiserlik
Majestát, ollen üks juda mees.“ — Keiser
põris ümber, naeris ja läks ärra.

Ei juda uksul' polle Ta
Jo mitte hauast tõusnud ka,
Waid üks riistirahwa eest
Sai surma, tõusis haura seest!

Tutto jätkud.

Noormees Turri olli rikka Hantso jure kut-
sutud lõunat mõtma. Kui ollid sõnud, tõi